

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 2, 14a,36-41: Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“ Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

1List Petrův 1, 17-23: Jestliže ‚vzýváte jako Otce‘ toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázni před ním žijte dny svého pozemského života. Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu. Když jste nyní v poslušnosti přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte. Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

Lukáš 24, 13-35: Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkřísěn a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Pane Ježíši, zůstaň s námi

Jak se dnes ráno cítíte, jakou máte náladu? Představte si, že přijít do sboru je jako jít do Emauz. Přicházíme s myšlenkami, se kterými si nevíme moc rady: někdo začíná v nové práci, někoho možná čeká nemocnice, někdo je unaven stereotypem života, slyšíme neustále o zdražování, špatné vládě a pořád nás pronásledují reklamní nabídky, co ještě si nutně musíme koupit. Honí se nám to všechno hlavou a mnohdy nemáme ani toho druhého, se kterým bychom o tom mohli otevřeně mluvit. Zkrátka životní zmatek. Setkání na cestě do Emauz nám názorně ukazuje, jak se životní zmatek překoná, když

vzkříšený Ježíš přichází mezi nás. Přichází klidně až nenápadně, i třeba jen mezi pouhé dva učedníky; podmínkou jeho přítomnosti není plný kostel, sbor. Je tady s námi, když čteme Písmo a otevíráme Ježíši svá srdce, aby nám ho vykládal on – i když za pomoci našich slov a uvažování.

Co se stalo se dvěma učedníky v Emauzích, má se stát i s námi. Hořelo jim srdce, a proto zažili mezi sebou novým způsobem přítomného Ježíše. Musela to být nádhra – vědět, že ta hrůza, která se stala v Jeruzalémě, neplatí definitivně. Utrpení Ježíšovo s ukřižováním je překonáno, protože on je s nimi u stolu v domě v Emauzích. Nevyčítá jim, že se měli chovat jinak. Dokonce ani oni sami sebe netrápí výčitkami, že se měli v Jeruzalémě zachovat odvážněji, stát při Ježíši, a ne ho opustit a schovat se za zavřenými dveřmi; při nejbližší příležitosti pak Jeruzalém opustit a žít jako by žádného Ježíše nikdy nebylo.

Místo toho, bez ohledu na tmou a únavu po celodenní cestě, se vrátili zpět do Jeruzaléma, aby se setkali s ostatními učedníky.

Věřím, že takový nový začátek se může rodit i v nás, a tak i v našich náboženských obcích, v rodinách; a mnohde se to už děje. Překonávat malomyslnost, toužit po novém vykročení, a tak se zachraňovat z rozvrácené společnosti a být pro ni výzvou. Žít podle hodnot, kterým nás učí Pán Ježíš. On pak svou mocí vysvobozuje z obav všeho druhu, nese naše životní břemena s námi, naplňuje nás pokojem, radostí a vděčností. Odvážíme se našeho znovuzrození, budeme se o něj snažit, aby nám ho Pán Bůh mohl darovat?